

munen så løse, og dér, hvor der er tale om meget specielle opgaver, er det naturligvis staten, der skal gå ind og give den rådgivning og vejledning, der skal til. Så jeg ser ikke nogen problemer.

Det er et kompliceret område, men jeg mener, at vi med det forslag, der ligger til en kommunalreform, tydeliggør ansvaret netop med henblik på at give forældrene mulighed for at gå ind og få en rådgivning og vejledning og ikke falde ned mellem to stole, det være sig kommune og amt, som det er i øjeblikket.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren blive stående lidt længere. Nu er det hr. Martin Lidegaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, at vi er mange, der føler lidt trang til at spørge ind til regeringens planer i forhold til strukturreformen, fordi det jo netop ikke, som det også fremgår af ordførerens svar, fremstår helt krystalklart i regeringens oplæg, hvordan man egentlig forestiller sig det her praktiseret.

Kl. 14.35

Vi deler jo alle sammen det fromme ønske om en bedre koordinering, en større enkelhed og synlighed, og der er brug for fremskridt på det her område. Men jeg hører det nu nærmest sådan, at det, man forestiller sig, nærmere er at tage amternes opgaver og flytte dem til staten, end det er at tage amtets opgaver og flytte dem til kommunerne. Hvad er det helt præcis for nogle opgaver på amtskommunalt niveau, som ikke har en så specialiseret karakter, at vi kan lægge dem ud til kommunerne?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu kan man sige, at det ikke lige præcis er dette emne, vi diskuterer i dag, men jeg vil gerne prøve at svare på spørgsmålet fra ordføreren for Det Radikale Venstre.

Man kan jo sige, at den brede vifte af opgaver på det sociale felt kan kommunerne løse, og de vil også meget gerne påtage sig den opgave. Så er der en lang række specialiserede ydelser, hvor det drejer sig om meget få tilfælde. Udspillet er så, at det er staten, der skal løse disse opgaver.

Bare for at illustrere det lidt: Der er en lang række rådgivningscentre rundtomkring i de forskellige amter, der nu vil blive overtaget af kom-

munerne. De vil ikke blive lagt ind under staten. Det kan være misbrugscentre, der nu vil blive overtaget af kommunerne. Det synes jeg sådan set er fint nok, for de er meget tæt på borgerne og føler et umiddelbart ansvar for at løse opgaven, og det synes jeg at de skal have mulighed for.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg skal forstå det sådan, at man altså ønsker større enkelhed i det, dog er man nu ved at etablere en struktur, hvor man vil flytte nogle rådgivningscentre ud til lokalt niveau, men samtidig vil man flytte flere specialiserede funktioner ind til staten. Så har man på dette område, og det er måske det, som fra radikal side bekymrer os mest, som på flere andre nogle lidt tågede formuleringer om, at staten skal kontrollere, om kvaliteten og standarden er høj nok.

Tror ordføreren for Venstre – Venstre, det decentrale parti, som det engang var – ikke, at man vil få en større økonomisk ansvarlighed, at man vil få en større indholdsmæssig faglighed og nærhed til borgerne, hvis man i højere grad placerede hele det her område på regionalt plan?

Det er rigtigt nok, at vi nu specifikt diskuterer de familier, som får børn med et handicap – det er det, der er diskussionen i dag – men vil de ikke også være bedre stillet med en forvaltning, der ligger tættere på dem, end det, man er ved at gøre nu, nemlig reelt at statsliggøre og centralisere hele det her område?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg tror netop, at familier med handicappede børn vil opleve en meget højere grad af hurtig respons på deres ønsker om forskellige tilbud, ved at vi netop placerer et entydigt ansvar i kommunerne.

Det er jo sådan i dag, at kommunerne er første indgang, men kommunerne har jo ikke den fulde kompetence til at give en lang række af de her ydelser og tilbud. De skal nemlig omkring amtet. Der er så to parter, der skal blive enige om det faglige niveau og blive enige om økonomien. Det fører til, at der mange gange går lang tid, og mange gange oplever familierne at blive deltagere i en tvist mellem to myndigheder.

Det fremtidige samfund, som vi ønsker, er et, hvor der er entydig klarhed over, hvem der har ansvaret, hvor familien oplever en højere grad af